

Hol volt, hol nem volt, ki nem találjátok;
Igaz volt, nem-e: - mit tartozik rátok!?
Volt egy zsugori. Szerette, mi drága ...
Főképp, ha olcsón került a markába.
Egyszer, hogy kincsét megint szellőzteti,
Egy "antik" ékszer tetszett meg ép' neki.
Beh pompás is volt ... fogva színaranyba..
Csak úgy tündöklött két sor gyémánt rajta.
Keresztnek készült, - - hanem az ötvöse
A symetriát még nem ösmerhette.
Szára rövidebb, miként az ágasa
Lent elég erős, fölül kissé laza.
Modern keresztet óhajtva helyette,
Ötvöst hivatott. S hogy kezébe vette
A drága ékszert ... fennhangon olvasta:
"Lám ötvös uram, kilencz a kő rajta,
Alant ha kezdem s a csúcsig olvasom.
Meg úgyis kilencz a briliáns halom,
Ha alul kezdem s ága közepén
Jobbra vagy balra sorban számolom én."

Bólint a művész. "Sok a dolgom pedig,
De meglesz mégis ... el egy hét se telik."
El is készíté. A zsugori örül ...
Járatja ujját rajta köröskörül;
Tapogat erre ... tapogat amarra ...
De kilencz gyémánt áll ugyanúgy sorba.

Adta ötvöse ... pedig kettőt elcsent!!
De hol hiányzik; ... Lent-e avagy tán fent ...
A vén zsugori meg nem tudta soha.
Persze, mert mindig egyformán számola.
Az ötvös mit és ... hogyan is készíte,
Ha kitalálod ... hát rajzold le ide.